

Biblická hodina – 13.04.2023

Suspírium: „Ale vy ma uvidíte, pretože ja žijem, aj vy budete žiť.“ (Jn 14,19b)
Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 408: „Ó, Kriste, Tvoje utrpenie...“

Modlitba: Ďakujeme Ti, Všemohúci Pane náš, že po Veľkonočných sviatkoch sa schádzame okolo Tvojho Slova, aby sme spoznali Tvoju vôľu v našom živote a konali podľa nej. Ďakujeme, drahý Kriste za tento deň, že sme mohli Tvojou silou vykonávať svoje povinnosti, vzývať Tvoje meno, keď nám bolo ťažko na duši, a poďakovať sa za to, čo sme z Tvojej milosti prijali ako dar každodennosti. Prosíme Ťa, povzbud' nás živým Slovom, priviň nás k Sebe, aby sme precítili vykupiteľskú moc, ktorá v Tvojom jednorodenom Synovi je naša. Požehnaj naše spoločenstvo, učiň, prosíme, aby sme činili Tvoje Slovo opravdivo a videli sa v Ňom, ako tí, ktorí sa musia zdokonaľovať v láske, v nádeji a vo viere v Pána Ježiša Krista, nášho Ručiteľa a Spasiteľa. V Jeho mene prosíme, vypočuj naše prosby. Amen.

Biblický text: Prvá kniha Kronická 11. kapitola, 10-47. veršov: *„Toto sú hlavní hrdinovia Dávida, ktorí sa spolu s celým Izraelom zasadili o to, aby ho uviedli do hodnosti kráľa nad Izraelom podľa Hospodinovho slova o Izraeli. Toto je zoznam Dávidových hrdinov: Jašobám, Chachmoniho syn, predák z trojice hrdinov. Ten sa oháňal kopijou proti trom stovkám mužov, ktorých prebodol v jednom boji. Ďalší bol Achóachovec Eleazár, Dodov syn. Patrili k trojici hrdinov. On bol s Dávidom v Pas-Dammíme, keď sa tam Filištínci zhromažďovali na boj. Bolo tam pole, obsiate jačmeňom. Keď ľud utekal pred Filištíncami, on sa postavil do stredu toho poľa, uhájil ho, a vtedy Izraeliti porazili Filištíncov. Tak dopomohol Hospodin k veľkému víťazstvu. Raz prišli traja z tridsiatich predákov k Dávidovi na skalú pri jaskyni Adullám. Filištínske vojsko vtedy táborilo v údolí Refajov. Dávid bol práve v pevnosti, keď sa filištínska posádka nachádzala v Betleheme. Tu zachvátila Dávida žiadosť a povedal: „Kto ma napojí vodou zo studne, ktorá je v Betleheme pri bráne?“ Tí traja sa prebojovali filištínskym táborom, načreli vody zo studne, ktorá je v bráne Betlehema, vzali ju a priniesli Dávidovi. Dávid ju však nechcel piť, ale vylial ju ako obeť Hospodinovi. Povedal: „Nech ma Boh chráni, aby som to urobil! Mám azda piť krv týchto mužov? Veď s nasadením vlastných životov ju priniesli.“ A nechcel ju piť. To vykonali tí traja hrdinovia. Joábov brat Abšaj bol predákom medzi tridsiatimi. Oháňal sa kopijou proti trom stovkám mužov, ktorých pobil, a bol povestný medzi tridsiatimi. Medzi tridsiatimi požíval úctu a bol ich vodcom, no oným trom sa nevyrovnal. Jojadov syn Benaja, udatný muž, bohatý na skutky, pochádzal z Kabceľu. On zabil dvoch moábskych hrdinov. Jedného dňa, keď snežilo, zišiel do jamy a zabil leva. Zabil aj ozrutného Egypťana, vysokého päť*

lakťov. Hoci mal Egyptan v ruke kopiju ako tkáčsky návoj, prišiel k nemu len s palicou, vytrhol mu kopiju z ruky a zabil ho ňou. To vykonal Jojadov syn Benaja a preslávil sa tak medzi tridsiatimi hrdinami. Medzi tridsiatimi požíval úctu, ale onej trojici sa nevyrovnal. Dávid ho ustanovil za veliteľa svojej telesnej stráže. Ďalšími udatnými hrdinami boli: Joábov brat Asael, Dodov syn Elchanán z Betlehema, Šammót z Haróru, Chelec z Pelónu, Ikkéšov syn Ira z Tekóy, Abiézer z Anatótu, Sibbechaj z Chuše, Achóachovec Ilaj, Mahraj z Netófy, Baanov syn Cheled z Netofy, Ribajov syn Itaj z benjamínskej Gibey, Benaja z Piratónu, Churaj z Nachale-Gaašu, Abíel z Araby, Azmávet z Bachurímu, Eljachba zo Šaalbónu, Hašémovi synovia z Gizónu, Šageho syn Jonatán z Haráru, Sachárov syn Achiám z Haráru, Úrov syn Elifal, Chefer z Mechery, Achija z Pelónu, Checro z Karmelu, Naaraj, syn Ezbaja, Joel, brat Nátana, Mibchár, syn Hagriho, Ammónčan Celek, Nachraj z Berótu, zbrojnoš Cerujinho syna Joába, jitrijský Ira, jitrijský Garéb, Chetita Uriáš, Achlajov syn Zabád, Rúbenovec Adina, syn Šizu, rúbenovský predák nad tridsiatimi, Chanán, syn Maachu, mitnijský Jošafát, Uzzija z Aštarótu, Šama a Jeíel, synovia Chotáma z Aroéru, Jedíael, syn Šimriho a jeho brat Jocha z Tícu, Elíel z Machavímu, Elnaamovi synovia Jeribaj a Jošavja, Moábčan Jitma, Elíel, Obéd a Jaasíel z Coby.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

10-14 verše: Dávid za svoj úspech vďačil mužom, ktorí pri ňom stáli v dobrom i zlom. O hrdinoch Dávidových sme čítali dve správy, ktoré na nich spomínajú s veľkou úctou. Kronikár dáva Dávidove slová do rámca a skúšaných bojovníkov približuje veľmi blízko kráľovi. Najväčšiu úctu si zaslúžili prví traja; svojimi smelými činmi prekážali nepriateľovi, a Pán prostredníctvom nich získal veľké víťazstvo. Ich bojové umenie i bojová taktika sú zaznamenané. Ich kopije a štíty boli veľmi ostré, avšak boli nástrojmi v Božích rukách ako dar pre Dávida v jeho súženiach. Poslušné nádoby, ktorých životy naplnil Boh a ich neustály boj pre kráľovstvo je účinné, veď Hospodin vyučuje týchto hrdinov, aby ich sila nebola len jedinou a jedinečnou mocou v neukrutných bojoch, ale badali moc Pánovu, Ktorý dáva víťazstvo. Dávid o tom vie svoje, a to vyznáva: „Hospodin je moja sila a môj štít.“ (Ž 28,7) Keď Boh za nás bojuje, my sa musíme upokojiť. Nie je to hanba ani pre Dávidových hrdinov, keď Kráľ kráľom namiesto nich vedie boj, ale výsada, ktorá je vyznaním vernosti nebies voči vyvolenému. Prečítajme si 89. žalm a hneď si uvedomíme, čo znamená Dávid pre kráľovstvo, ba dokonca čo znamená prítomnosť Hospodina v živote Dávida a celého Izraela. Keď rinčia zbrane, rinčia so zodpovednosťou, pre záchranu, pre obnovu, pre pomoc, alebo pre slávu a pre ešte väčšie obohatenie sa? Títo hrdinovia sa nezúčastnili Dávidovej voľby za kráľa, ale pridali sa k nemu ako prví ešte vtedy, keď vôbec nebol kráľom. Stáli v službách Dávida ešte keď bojoval za kráľovstvo. Na konci víťazných bitiek títo hrdinovia vysoko zdvihli svoje kopije, podľa iného zdroja

krútili kopijou a mali za úlohu zneškodniť nepriateľov Božieho ľudu. Teda títo bojovníci zakúsili množstvo ťažkostí pred Pánom a s Pánom, a boli hrdinami viery. Dávid ich prítomnosť vníma vo svojom živote ako Pánovu pomocnú milosť a všetky pokusy o ľudské uctievanie sú mu vzdialené. Hrdina by mal mať neporovnateľnú ľudskú veľkosť a bezprostrednosť. Kronikár Izraela sa nechce len chváliť a zaznamenávať, aké hrdinské činy vykonali, ale hovorí o tom, že boli pripravení riskovať svoje životy pre Dávidovo kráľovstvo. Tým slúžili Pánovej vôli, veď Dávid je kráľom a bol vyvolený Hospodinom. Pre vyvoleného. Pre Božie kráľovstvo. Pre Jeho šírenie. Kresťanský život je taktiež boj, samozrejme nie kopijou, ale mečom Ducha (viď. Ef 6), veď aj náš Pán Kristus, keď bol satanom vábený, Ježiš mu citoval Božie Slovo, ktoré je živé a účinné.

15-19.verše: Incident v jaskyni Adullám (ISam 22,1) názorne ukazuje vzájomné porozumenie medzi Dávidom a jeho mužmi. Riskujú svoje životy pre svojho pána. Preto Dávid odmieta uhasiť svoj smäd a obetuje vzácnu vodu Pánovi, ktorý ich zachoval. V službách kráľa. Kráľova ušľachtilá ľudská vlastnosť, dokonca aj sebazaprenie je opísaná. Vyleje vodu z prameňov betlehenských, pretože symbolizuje krv, ktorá bola pre neho riskovaná, a tá sa stala nevýslovne vzácnou vďaka záväzku obetovať ľudský život. Tento príbeh mi zároveň pripomína záhadu spojenia medzi krvou a vodou, o ktorom reční samotný evanjelista Ján: *„On je ten, ktorý prišiel skrze vodu a krv, Ježiš Kristus; nielen skrze vodu, ale skrze vodu a krv.“* (IJn 5,6) Pre nás prameňom Betlehema je samotný Kristus Pán. (Szőnyi Benjámín) On uhasí náš smäd. On prichádza, aby nás napojil. Nové nebo a nová zem sama hovorí o tomto Božom dare: *„Smädnému dám zadarmo z prameňa vody života.“* (Zjav 21,6c) Kým Dávid túto vodu vylial a obetoval Hospodinovi a nakoniec sa modlil takto: *„Prečo majú pohania vraviť: „Kde je ich Boh?“ Nech pohania pred našimi očami poznajú pomstu za preliatu krv tvojich sluhov!“* (Ž 79,10), apoštol Pavol reční o zmierení Kristovou krvou: *„No vy, čo ste boli kedysi vzdialení, stali ste sa teraz v Ježišovi Kristovi blízkymi skrze Kristovu krv.“* (Ef 2,13) Krv Baránkova je vyliata ako obeta zmierenia. (IJn 4,10) To je láska Božia.

20-40. verše: V ďalších dvadsiatich veršoch ide o elitný tridsaťčlenný tím, ktorého počet sa však viacerých zdrojov kolísal a nebol presne určený. Dávid im môže ďakovať za nádherné víťazstvá. Formovanie tohto tímu sa vracia do raných čias Dávidových. Kronikár rozpráva o osobných výkonoch Abišaja a Jojáda, ktorí neuveriteľnými skutkami sa zaslúžili za to, aby bol veliteľom osobnej stráže kráľa. Do podrobných detailov hovorí o jeho skutkoch, pričom je aj zaznamenané, že jeden z nich je bratom Joába, ktorý patril medzi troch skúsených bojovníkov. Medzi víťazstva Abišaja a Jojádu patrí zneškodnenie moábskych vodcov, zabitie leva, a celkovo zničenie Egyptana, ktoré sa podobá Dávidovmu víťazstvu nad Goliášom. (pozri IS 17) Títo tridsiati pochádzajú z rôznych kmeňov Izraela, ale sú

medzi nimi aj z krajín Kanaánu a zo susedných krajín. Je zvláštne, že tu chýba Joáb, ktorý nepochybne patril k Dávidovým najbližším nasledovníkom. Uriáš zaujíma zvláštne miesto na konci zoznamu. Títo udatní bojovníci boli nielen skutkami udatní, ale dôležití pre Dávida. Ich skutky sú životunebezpečné, ale oni nehľadia na svoj život ako aj apoštol Pavol: „*Pravda, pokiaľ ide o môj život, neprikladám tomu nijakú cenu. Záleží mi len na tom, aby som dokončil svoje poslanie a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: vydať svedectvo o evanjeliu Božej milosti.*“ (Sk 20,24) Mená udatných, ktoré sú uvedené v 41-47. veršoch obsahuje zoznam mien, ktoré možno odvodiť z iných zoznamov rovnakého veku ako je Druhá Kniha Samuelova. Hoc pochádzame inokadiaľ ako Izrael, nech sme ktokoľvek, akúkoľvek prácu musíme vykonávať: bývajme s Kráľom, slúžme iba JEMU pre Neho a získame milosť, požehnanie a odmenu Kráľovu. Ježiš je Synom Dávida. Ako mu slúžiš? Si udatným bojovníkom pre Krista?

Medzispev: Chválospev č. 419: 3-4. verše: „I my verní...“

Biblický text: List apoštola Pavla Kolosanom 4. kapitola 2-6.verše: „*Vytrvajte v modlitbe, bdejte pri nej a vzdávajte vďaky. Modlite sa aj za nás, aby nám Boh otvoril dvere pre slovo, aby sme hlásali Kristovo tajomstvo, pre ktoré som teraz v putách, aby som to tajomstvo urobil zjavným tak, ako som povinný hovoriť. Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo a využívajte čas. Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

2. verš: Medzi všeobecnými ustanoveniami nachádzame vytrvalosť v modlitbách. Kresťan: ten, kto bol pretvorený na obraz Ježiša Krista mocou Ducha Svätého, má byť vytrvalý. Jeho húževnatosť sa má opierať o úpenlivý vzťah s Pánom. Nemôžeme sa prestať modliť! Je to ustavičné vyznanie v živote kresťana, ktorý sa opiera o Pána. Modlitby majú nosiť na sebe prvky bdlosti a vďačnosti. Modlitba s bdlosťou. Modlitba s vďačnosťou. Prvky, ktoré ako stopové prvky chýbajú z nášho duchovného života. Činný postoj a aktívny prístup k tomu, čo sa v nás a okolo nás deje. Ten, kto očakáva príchod Ježiša Krista, bdie. Byť neúnavný /-á!, Byť nepoddajný /-á! „Vytrvanlivá námaha!“ (Svetozár Hurban Vajanský) – to je postoj kresťana, ktorý sa podujal slúžiť Kristovi. Upriamiť svoju pozornosť na Boha, na Jeho vôľu, na Jeho činorodú službu, a zároveň konať podľa Toho, ako On, Kto sedí na tróne, určí. Vidieť reálne svet a v ňom našu cirkev. Badať vecí tak, ako sú. Všímať si to, čo nás sprevádza. Po druhé, vďačnosť. To je vždy aktuálna téma, lebo s vďačnosťou pred Pánom si uvedomíme, to všetko je pre nás a jedine od Neho. Modlitba nie je len duchovná praktika. Modlitba nie je čaro mágie. Modlitba nie je vyprodukovaná bublina človeka. Bez vďačnosti pred Pánom, nemáme čo hľadať pred Jeho tvárou. Modlitba, ktorá nie je samozrejmosťou, ale

darom Božím, že to môžem pred Ním v mojej vlastnej komôrke a v spoločenstve bratov a sestier konať. Modlitba, ktorá vyviera z vnútra, je ďakovná modlitba. Nikdy sa nezabudni poďakovať Všemohúcemu, lebo Boh je Bohom živých, a On ako Jediný Ťa oživil.

3-4. verše: Otvorené dvere evanjeliu: „*Keď som prišiel do Troady hlásať Kristovo evanjelium, hoci sa mi v Pánovi otvárali dvere, môj duch nemal pokoja, lebo som tam nenašiel svojho brata Títa.*“ (IIK 2,12-12) „*V Efeze ostanem až do Turíc, lebo sa mi tam otvorili veľké dvere činnosti, ale aj protivníkov je mnoho.*“ (IK 16,8-9) Cestopisné vsuvky v listoch apoštola Pavla hovoria o tajomstve Kristovom, veď sám apoštol Pavol sa stál hlásateľom Božieho Slova. Je to naše Slovo: Slovo, ktoré pochádza zhora. Slovo: dobrá novina, ktorá patrí nielen do úst apoštola Pavla, ale aj jeho spolupracovníkom. Apoštol Pavol je Bohom vedený, aby hlásal živé Slovo. Nutnosť hlásania Božieho Slova. Nutnosť, ktorá je darovaná od Pána. Vyššia vrchnosť rozhodla o činnosti hlásateľov Božieho Slova. Hlásať Božie slovo je teda povinnosť daná z neba. Treba to konať tak, ako sa to patrí: so zodpovednosťou, celým srdcom, celou dušou, celou myslou a celým životom. Tajomstvo Krista, dvere otvorené pre víťazstvo. Tajomstvo Krista, dvere zatvorené pre záhubu. Boh je tým, Kto otvára dvere, a nie človek. Preto sa treba modliť, aby Boh naozaj otvoril srdcia tým, ktorí počúvajú Božie Slovo. Treba sa modliť za šírenie evanjelia, za súčasných hlásateľov Božieho Slova, aby Boh skrze nich zapôsobil tam, kde je všetko ľudsky tak povediac stratené. Božie Slovo prekoná všetky prekážky a našou úlohou je vrúcna modlitba, aby Boh otváral dvere, aby evanjelium zapôsobilo a oživilo každého, kto počuje. Zvestovanie evanjelia je našou úlohou, poverením od Boha, ale srdcia a dvere otvára ten Pán, Ktorý vidí tam, kde my vôbec nemôžeme zazrieť. „*On je ten, kto skúma vnútro a srdcia.*“ (Zjav 2,23)

5. verš: Tón okolitého sveta pre kresťana je častokrát veľmi vábivý, preto potrebuje jednať múdrosťou. Okolitý svet vidí naše jednanie, a my si nemôžeme dovoliť prešľapy. Jednanie kresťanov v okolitom svete, sú častokrát hanebné, a preto Slovo Božie je neúčinné. „*Pozrite sa, ako sa navzájom milujú!*“ – toto bolo vyznanie okolitého sveta o živote ranných kresťanov. Ako o nás pojednáva okolitý svet? Ako nás charakterizuje svet, ktorý je mimo kresťanského života? V Kristovi je poklad múdrosti a poznania. Kto nevie, ako jednať a ako konať, nech sa opýta Ježiša Krista, nášho Pána. Zdrojom pravej múdrosti je Kristus, len s Ním môže človek správne vyhodnotiť situáciu a reagovať zodpovedne s prezieravosťou i k tým, ktorí žijú mimo cirkevného spoločenstva. Správny vzťah s okolím je daný Kristom. Pritom si treba uvedomiť, že tieto cirkevné zbory v jednotlivých mestách starovekého Ríma, čo do počtu cirkevníkov, predstavovali menšinu. Miesto v spoločnosti má každá cirkevná obec, ale ako sa prezentuje, to

je jej výhrada. Stratégia otvorenosti alebo stratégia obrany, všetko sa musí konať v bázni Hospodinovej s múdrosťou zjavenej v Kristovi. Druhá časť vety sa vzťahuje na hodnotný čas života. Doslovne to je „vykúpený“ čas. Slovo, ktoré tu apoštol Pavol používa je vykúpenie z hriechu a z moci Zákona: „*Kristus nás vykúpil spod kliatby Zákona tým, že sám sa stal kliatbou za nás, lebo je napísané: Prekliaty je každý, kto visí na dreve,...*“ (Gal 3,13) Od toho času, čo sme vykúpení v Kristovi, náš čas neplynie, ale bude dovŕšený Pánom. Tento čas musíme stráviť aktívne a nezanedbávať naše povinnosti. Dni sú zlé! Tento čas musíme stráviť tak, aby sme boli osožní Kristovi. Správne využitie času je aj v súčasnosti problém, ale komu Pán sa už predstavil a uvidel v Ňom Vykupiteľa a Spasiteľa vlastného života, ten je pripravený každý čas venovať tým, ktorí sú mimo cirkevného zboru, múdro kontaktovať ich a volať do spoločenstva so živým Kristom. Správne, teda podľa Pána. Múdre využitie času je dôležité, aby sme žili s Ním a jedine v Ňom, Kto nám otvoril dvere a preukázal milosť.

6. verš: Človek kresťan by nemal byť v spoločnosti nemasťný-neslaný, ale svoje slovo by mal zväžiť. Slušnosť patrí k životu. Úcta k druhým patrí k život. Soľ je tá neobyčajná látka čo, navyše potrebuje človek. Chutný kresťanský život je pôvabný a vábí aj iných k nasledovaniu. Takto hodnotí spolužitie vlastných samotný Spasiteľ: „*Soľ je dobrá; ak však soľ stratí svoju slanosť, čím ju ochutíte? Majte v sebe soľ a žite spolu v pokoji!*“ (Mk 9,50) Soľ patrí i dnes k základným potrebám. Bez ochutidla, bez konzervačnej látky, bez soli náš život je ťažko predstaviteľný. Je potrebné, aby aj kresťan v Kristovi našiel tú pravú lásku, ktorou môže ochutiť život vlastných a iných. Byť soľou a byť svetlom. Naše odpovede sú dôležité. Naše výpovede sú merané tou vernosťou, ktorú nám preukázal Kristus. Naše slová adresované svetu musia zapôsobiť tam, kde smerujú, ale bez láskavosti neusmerňujú pokoj, zmierenie, ale len prehľujú problémy. Nesprávna interpretácia potrebuje vysvetlenie a usmernenie, aby sme nielen vydedukovali postoje, ale boli Pánovi na obľubu v prívetivosti a v láske. Je treba komunikovať a chovať sa múdro, nehovoriť povýšenecky alebo namyslene, ale využiť všetky možnosti, aby naše slovo chutnalo tam, kde nás nepoznajú a zapôsobilo i vtedy, keď je nám ťažko na duši.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Avšak pre svoje hojné milosrdenstvo si s nimi neskoncoval, ani si ich neopustil, lebo ty si milostivý a milosrdný Boh.“ (Neh 9,31) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 89:11-14. verše: „Moja milosť trvá...“